

บทสวดมนต์ พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากาฯ

บูชาพระรัตนตรัย (อิมีนา)

อิมีนา สักกาเรนะ พุทธัง อภิพูชยามิ
อิมีนา สักกาเรนะ อัมมัง อภิพูชยามิ
อิมีนา สักกาเรนะ สังฆัง อภิพูชยามิ

บทกราบพระรัตนตรัย (อะระหังสัมมาฯ)

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ)
สะหาวกาขาโต ภะคะวะตา อัมโม อัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

นมัสการพระรัตนตรัย (นะโม ๓ จบ)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทโธสสะ (๓ จบ)

ขอขมาพระรัตนตรัย (สัพพัง อะปะราธัง ฯ)

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะกะเม กันเต อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง
สัพพัง อะปะราธัง ขะมะกะเม กันเต อุกาสะ ขะมามิ กันเต

หากข้าพระพุทธเจ้า (ระบุชื่อนาย/นาง/นางสาว) ได้เคยประมาทพลาดพลั้งล่วงเกินต่อพระรัตนตรัย อันมีพระพุทธเจ้า
ทุกา พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกา พระองค์ พระธรรม และพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ในชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดี ด้วย
ทางกายหรือวาจาที่ดี ด้วยใจก็ดี และมีเจตนาที่ดี ไม่มีเจตนาที่ดี ด้วยความไม่รู้เท่าถึงการณก็ดี ขอองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าทุกา พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกา พระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์ทั้งหลาย และผู้มีพระคุณ
ทุกท่าน ได้โปรดอดโทษให้แก่ข้าพระพุทธเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป トラบเท่าเข้าสู่พระนิพพานด้วยเทอญ

ไตรสรณคมน์ (พุทัง สะระนัง คัจฉามิ ฯ)

พุทัง สะระนัง คัจฉามิ
อัมมัง สะระนัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

พุทียัมปิ พุทัง สะระนัง คัจฉามิ
พุทียัมปิ อัมมัง สะระนัง คัจฉามิ
พุทียัมปิ สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทัง สะระนัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ อัมมัง สะระนัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

คำอาราธนาศีล ๕ (ก่อนสวดมนต์และทำกรรมฐานควรอาราธนาศีล ๕ ต่อหน้าพระพุทธรูปหรือต่อหน้ารูปพระสงฆ์ที่
ท่านเคารพนับถือหรือพระเครื่องที่ท่านบูชาก่อน เนื่องจากเมื่อเราอาราธนาศีลและรับศีลแล้ว บทคาถาต่างๆ ที่เราสวด
นั้นก็จะออกมาจากปากของผู้มีศีล ซึ่งจะมีพลังพุทธคุณสูงกว่าปกติมากนัก)

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระเณนะ สะหะ ปญฺจะ สีลานิ ยาจามะ
 ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระเณนะ สะหะ ปญฺจะ สีลานิ ยาจามะ
 ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระเณนะ สะหะ ปญฺจะ สีลานิ ยาจามะ

- (๑) ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๒) อหิงสาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๓) กาเมสุ มิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๔) มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๕) สุราเมรายะมัชชปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ถวายพรพระ (อิติปิโส) พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมา สัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
 สัตถา เทวะมนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติฯ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะ
 กะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะ
 โต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ (กราบ)

ชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ) สวดให้ตัวเอง "เม" ให้ผู้อื่นเปลี่ยน จาก "เม" เป็น "เต"

(๑) พาหุงสะหัสสะ มะณีมิถะสาธุอันตัง
 ครีเมยะลัง อุทิตะโฆ ระสะเสนะมารัง
 ทานาธิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๒) มาราดิเร กะมะภิชฌะณิตะสัพพะรัตติง
 ไวรัมปะนาพะวะกะมกัชชะมะถัถะยักขัง
 ชันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๓) นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
 ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณันตัง
 เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๔) อุกขิตตะขัตตะมะติหัตตะสุทธารุณันตัง
 ธาวันตีโยชะนะปะถังคูลิมาละวันตัง
 อิทธิกิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๕) กัตตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
 จิณฺญายะ พุฏฐะวะจะนัง ชะยะกายะมัชฌะ

สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๖) สัจจัง วิหายะ มะตีสัจจะกาวาทะเกตุง
วาทากิโรปิตะมะนัง อะตธีนอะภูตัง
ปัญญูปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๗) นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธิูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๘) ทุดคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุตฺถุฐะหัตถัง
พรหมัง วิสุทฺธิชุตติมิทธิพะกาภิธานัง
ญานาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา โย
วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันตี
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

ชัยปริตร (มหากาฯ) สวดให้ตัวเอง "เม" ให้ผู้อื่น เปลี่ยนจาก "เม" เป็น "เต"

มะหาการุณิโก นาโถ ทิตายะ สัพพะปาณินัง ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล ลักยานัง นันทิวัทธมโน เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส
ปะฐะวิโปกยะเร อะภิเสเก สัพพะ พุทธานัง อคคัปปัตโต ปะโมหะติฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุพุทธิตัง
สุชะโน สุมุตฺโต จะ สุยิฏฐัง พรหมะจาริสฺส ปะทักขินัง กายะกัมมัง วาจา กัมมัง ปะทักขินัง ปะทักขินัง มะโนกัมมัง
ปะณิธีเต ปะทักขินา ปะทักขินานิ กัตวานะ ละกันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะอัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

อิติปิโส เท่าอายุ+๑ (บทพุทธคุณบทเดียวสวดเท่าอายุ+๑) ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านอายุ ๒๕ ปี ท่านต้องสวด ๒๖ จบ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมา สัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

บทแผ่เมตตา และคำอธิษฐานขอให้อโหสิกรรม (สวดอธิษฐานหลังจากสวดมนต์และนั่งกรรมฐานเสร็จแล้ว)

บทแผ่เมตตาแก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

นิททุกโข โหมิ ปราศจากความทุกข์

อะเวโร โหมิ ปราศจากเวร

อภัยปชโย โหมิ ปราศจากอุปสรรค อันตรายทั้งปวง

อะนีโม โหมิ ปราศจากความทุกข์กาย ทุกข์ใจ

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ มีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ (กำหนดจิตไว้ที่ล้นปี แล้วสวดบทนี้ พร้อมคำแปล)

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อภัยปชมา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้พยาบาทเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีมา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กาย ทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตน ให้พ้นจากทุกข์ภัย ทั้งสิ้น เถิด ฯ

บทแผ่ส่วนกุศล (พนมมือ กำหนดจิตไว้ที่หน้าผาก(อุณาโลม) แล้วสวดบทนี้ พร้อมคำแปลด้วย)

(๑) อิหัง เม มาตาปิตูนัง โทสุ สุขिता โหนตุ มาตาปิตะโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

(๒) อิหัง เม ญาคูณัง โทสุ สุขिता โหนตุ ญาคูโตะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

(๓) อิหัง เม ครูปัชฌายาจารย์ยานัง โทสุ สุขิตาโหนตุ ครูปัชฌายาจารย์ยา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

(๔) อิหัง สัพพะเทวะตานัง โทสุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเทวา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

(๕) อิหัง สัพพะเปตานัง โทสุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเปตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

(๖) อิหัง สัพพะเวรันัง โทสุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเวรี

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

(๗) อิหัง สัพพะสัตตานัง โทสุ สุขิตา โหนตุ สัพเพสัตตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อธิษฐานขอให้อโหสิกรรมต่อเจ้ากรรมนายเวรที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ

ข้าพเจ้า (ระบุชื่อนาย/นาง/นางสาว) ขออุทิศบุญกุศลจากการเจริญภาวนานี้ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดปัญหา... (ระบุปัญหาหรืออาการที่ทำให้ท่านกำลังมีความทุกข์อยู่ หากยังไม่มีปัญหาหรือความทุกข์ใดๆ ในขณะนี้ให้ระบุเป็น เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ของข้าพเจ้า) ..ที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินท่านไว้ ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ ท่านจะอยู่ภพใดหรือภูมิใดก็ตาม ขอให้ท่านได้รับผลบุญนี้ แล้วโปรดอโหสิกรรมและอนุโมทนาบุญแก่ข้าพเจ้าด้วยอำนาจบุญนี้ด้วยเทอญ

อธิษฐานขอให้อโหสิกรรม (รวม)

กัม มะโน กัตถาโน กัมมะปัจเจกะพุทโธ พุทธังท้าวจักกะวาฬัง อัมมังท้าวจักกะวาฬัง สังฆังท้าวจักกะวาฬัง โอโหลกัมมัง ด้วยกายกรรม ๓ วาจากรรม ๔ มโนกรรม ๓ กรรมอันหนึ่งอันใดที่ข้าพเจ้าได้สวปประมาทพลาดพลั้ง ล่วงเกินต่อคุณพระ พุทธ คุณพระธรรม คุณพระสงฆ์ คุณมารดาบิดา คุณครูบาอาจารย์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย และสรรพสัตว์ทั้งหลาย ที่มีจิต มีชีวิต มีวิญญาณ มีขันธสันดาน มีวิบากแห่งกรรม มีการกระทำ เจ้ากรรมนายเวร เจ้าการบัญชี จตุโลกบาลทั้งสี่ มนุษย์ ๓ สวรรค์ ๖ พรหม ๒๐ อายาญมิตทั้ง ๔ บัดนี้ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญแล้วซึ่งกองการกุศล ผลทาน ผลศีล ผลภาวนา ผลแผ่เมตตา ขอให้ถึงท่านทั้งหลาย ขอให้ท่านทั้งหลายจงอโหสิให้แก่ข้าพเจ้าผู้ล่วงเกินแล้ว ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี รู้ก็ดี เจตนาก็ดี ไม่เจตนาก็ดี ต่อหน้ากันก็ดี ลับหลังกันก็ดี ขอให้ท่านทั้งหลายจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปอย่ามีเวรมียกย เกิดชาติหนึ่งภพใด ขอให้ได้สร้างแต่กรรมดี สร้างบารมีของตน ให้พ้นภัยพาล ลุล่วง บ่วงมาร ในปัจจุบันกาลจนถึงอนาคตกาลเบื้องหน้าโน้นเทอญฯ

คำอธิษฐานอุทิศส่วนบุญส่วนกุศล

อิ มินา ปุญญะกัมเมนะ ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนบุญส่วนกุศล ที่ได้สะสมอบรมมา ตั้งแต่ในอดีตก็ดี ปัจจุบันก็ดี ได้แก่การ รักษาศีล บริจาคทาน บำเพ็ญภาวนา สวดมนต์บูชาของคัมภีร์สัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และการสงเคราะห์ โดยทั่วไป บุญกุศลทั้งหลายแหล่ ขออุทิศให้แก่บิดา มารดา ญาติกา ครูบาอาจารย์ ผู้มีอุปการคุณ บุตร ภรรยา สามี มิตรสหาย บริวาร สรรพสัตว์ทั้งหลาย เจ้ากรรมนายเวร พระยายมราช พระยมัจจุราช นายนิริยบาล ท้าวจตุโลกบาลทั้งสี่ พระภูมิเจ้าที่ แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระเพลิง แม่พระพาย แม่พระโพสพ แม่ชีผู้เรืองฤทธิ์ เทพธิดา ตั้งแต่ชั้นจาตุมหาราชิกาเบื้องบน จนถึงที่สุด ชั้นพรหม เบื้องล่างตั้งแต่ชั้นอเวจีจนถึงโลกมนุษย์ โดยรอบสุด ขอบจักรวาล อนันตจักรวาล ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้รับส่วนบุญส่วนกุศลโดยทั่วกัน ท่านที่มีทุกข์ขอให้พ้นทุกข์ ท่านที่มีสุขขอให้สุขยิ่งขึ้นไป ด้วยอำนาจกุศลผลบุญนี้ จงเป็นพละปัจจัยนัลยนำส่ง ให้ข้าพเจ้ามีสติรู้ตัว มีปัญญารู้คิด มีปฏิภาณไหวพริบ เียบแหลมว่องไว พิจารณาเห็นแจ้ง ในสังขารจนถึงที่สุดของความพ้นทุกข์ คือพระนิพพานในชาติ ปัจจุบันอย่างยิ่งเทอญ

วิธีแผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศล โดยหลวงพ่อดำริฐ ฐิตธมโม

".....อธิษฐานจิต หมายความว่า ตั้งสติสัมปชัญญะ ไว้ที่ล้นปี สรรวมกาย วาจา จิตให้ตั้งมั่นแล้ว จึงขอแผ่เมตตาไว้ในใจ สักครูหนึ่ง แล้วก็อุทิศให้มารดา บิดาของเรา ว่าเราได้บำเพ็ญกุศล ท่านจะได้บุญ ได้กุศลแน่ ๆ เดี๋ยวนี้ด้วย ผมเรียนถวายนะ มิฉะนั้นผมจะอุทิศไปยุโรปได้อย่างไร....."

"หายใจยาว ๆ ตั้งสติก่อน หายใจลึก ๆ ยาว ๆ แล้วก็แผ่เมตตาก่อน มีเมตตาดีแล้ว ได้กุศลแล้วเราก็อุทิศเลย อโหสิกรรม ไม่โกรธ ไม่เกลียด ไม่พยาบาทใครอีกต่อไป และเราจะขออุทิศให้ใคร ญาติบุพเพสันนิวาสจะได้ก่อน ญาติเมื่อชาติก่อนจะได้มารับ เราก็มิทราบ ว่า ใครเคยเป็นพ่อแม่ ในชาติอดีต ใครเป็นพี่น้องของเรา เราก็มิทราบ แต่แล้วเราจะมิทราบ ตอนอุทิศส่วนกุศลนี้ไปให้ เหมือนโทรศัพท์ไป เขาจะได้รับหรือไม่ เราจะรู้ได้ทันที....."

"ที่ผมแผ่เมตตา และอุทิศส่วนกุศลไปเข้าบ้านลูกสาวญวนที่กรุงปารีส ฝรั่งเศส ทำอย่างนั้นะ เวลาสวดมนต์ อิติปิโส ... ยาทะตธา...ตั้งใจสวดด้วยภาษาบาลีเช่นนี้ ที่หยุดเจียบไปนะ ผมสำรวมจิต ตั้งสติ แผ่เมตตา จิตสงบดีแล้ว จึงอุทิศไป"

"บางองค์ไม่เอา เอามือลง ไม่อธิษฐาน ท่านจะไม่ได้อะไร แล้วสวดกันก็ไม่ได้ด้วย ที่ท่องจำโคลงกันให้ได้นะ เพื่อให้คล้องปาก ว่าให้คล้องปาก แล้วก็คล้องใจ คล้องใจแล้ว ถึงจะเป็นสมาธิ เป็นสมาธิแล้ว ถึงจะอุทิศได้ ไม่อย่างนั้น ไม่ได้นะ"

"เอาตำรามาดูกัน ก็ไม่ได้ผล แต่ดูตำรา เพื่อให้ถุกวรรคตอน และให้คล้องปาก แล้วจะได้คล้องใจเป็นสมาธิ ถึงจะมีกำลังส่งอุทิศ ไม่อย่างนั้นไม่มีกำลังส่งเลยนะ....."

"การอุทิศส่วนกุศลนี้สำคัญนะ แต่ต้องแผ่เมตตาก่อน แผ่เมตตาให้มีสติก่อน แผ่เมตตาให้มีความรู้สึก ว่า เราบริสุทธิ์ ใจมีเมตตาไหม แล้วอุทิศเลย มันคนละขั้นตอนกันนะ"

"แผ่เมตตากับอุทิศ มันต่างกัน ทำให้เป็นเมตตาบริสุทธิ์ก่อน ไม่อิจฉา ริษยา ไม่ผูกพยาบาทใครไว้ในใจ ทำให้ใจแจ่มใส ทำให้ใจสบาย คือ เมตตาแล้วเราจะอุทิศให้ใครก็บอกกันไป มันจะมีพลังสูง สามารถจะอุทิศให้ คุณพ่อคุณแม่ ของเรากำลังป่วยไข้ให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บได้ เช่น วีโก้ บรูโน่ ชวณอรเวย์ ที่เคยมาบวชที่วัดนี้ เป็นต้น..."

"หายใจยาว ๆ ตั้งกัลยาณจิตไว้ที่ล้นปี ไม่ใช่พูดส่งเดช "จำนะ ที่ล้นปี เป็นการแผ่เมตตาจะอุทิศก็ยกจากล้นปี สู่หน้าผาก เรียกว่า อุณาโล มา ปชชายเต...."

"ได้บรรยายให้ท่านฟังว่า แผ่ส่วนกุศลทำอะไร อุทิศตรงไหน ทำตรงไหน และวางจิตไว้ตรงไหน ถึงจะได้ อย่างล้นปี ที่ล้นปี หายใจยาว ๆ สัรวมเวลาสวดมนต์นั้นนะ ได้บุญแล้ว ไม่ต้องเอาสวดต่างศิปถายของคตินั้น องค์นี้หรือแล้วสัรวมจิต ส่งกระแสจิตที่หน้าผาก อุทิศส่วนกุศล....."

สวดมนต์ทุกวัน ทำให้ชีวิตเจริญรุ่งเรือง โดยหลวงพ่อดวงษ์ ฐิตธมโม

".....ต่อมาประมาณปี ๓๐ – ๓๑ ข้าพเจ้าไปดูหมอ หมอชักมาไม่ดี ก็ไปหาหลวงพ่อดวงษ์ ไปถึงยังไม่ทันพูดอะไร ท่านก็บอกว่า **"เสรีมีธรรมะติดตัวมาตั้งแต่อดีตชาติแปดสิบเปอร์เซ็นต์ ถ้าชาตินี้สวดมนต์ให้พระไว้จะรวย"** ในใจข้าพเจ้าอยากจะเป็นเจ้าของโรงพิมพ์เหมือนกัน หลวงพ่อดวงษ์ออกมาเลย ว่า **"เสรี เป็นเจ้าแก้วไม่ได้เป็นเจ้าของกิจการไม่ได้** เพราะบารมีไม่ถึง อดีตชาติทำแต่บุญ ไม่ได้สร้างบารมีไว้ ทำกิจการของตัวเองก็เจ๊งหมด พวกที่ทำการค้าแล้วขาดทุน เจ๊งกันไปนั้น เพราะพวกเขาไม่มีบารมี ตอนเป็นลูกจ้างเขาทำให้เจ้าแก้วรวยได้ พอมาทำเองเจ๊งหมดเลย พวกราชการก็เหมือนกัน ถ้าบารมีไม่ถึง ได้ตำแหน่งใหญ่โตหน่อยก็อยู่ได้ไม่นานก็มีอันเป็นไป วันนั้นก็เลยคิดว่าไม่เป็นไร ไม่ได้เป็นเจ้าของกิจการก็ไม่มีไร ขอให้อยู่ก็แล้วกัน ด้วยความอยากกลับบ้านสวดมนต์เป็นการใหญ่ สวดหลายบทเลย แต่จะสวดในวันอาทิตย์วันเดียวเท่านั้น สวดหลายบท ใครว่าบทไหนดีสวดหมด สวดทีหนึ่ง ๓ – ๔ ชั่วโมง วันอื่น ๆ ไม่ค่อยมีเวลาเลยไม่ได้สวดเลย คราวหลังไปหาหลวงพ่อดวงษ์ ท่านบอกว่า **"เสรี สวดมนต์อะไรกันมากมายนัก สวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากาฯ แล้วมาสวดบทพุทธคุณห้องเดียวเท่าอายุบวก ๑ ก็พอแล้ว แต่ต้องสวดทุกวันนะ สวดวันอาทิตย์วันเดียวไม่ได้"** ข้าพเจ้าถามว่าทำไม หลวงพ่อดวงษ์ท่านก็บอกว่า ถ้าอย่างนั้นเอ็งก็กินข้าววันอาทิตย์วันเดียวสิ กินให้มาก ๆ เลย วันอื่นไม่ต้องกิน เพราะไม่มีเวลา ข้าพเจ้าก็บอกว่าไม่ได้ ข้าพเจ้าต้องกินทุกวันไม่หยิ่งจั่นหิวตายแน่ หลวงพ่อดวงษ์ก็บอกว่าถ้าอยากรวย ก็ต้องสวดมนต์ทุกวันเหมือนกัน บทอื่นก็ดีไม่ใช่ไม่ดี แต่ที่ให้สวดเฉพาะพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากาฯ จะได้สวดทุกวันได้ไม่เปลืองเวลา ความเป็นที่ข้าพเจ้าอยากรวยก็เลยต้องสวดทุกวัน พอสวดทุกวันข้าพเจ้าก็เลยเลิกกินเหล้า ตอนหลังข้าพเจ้าทำอะไรเหมือนมีแสงสว่างมาบอก ข้าพเจ้าจะรู้อะไรก่อนเป็นบางครั้ง ข้าพเจ้าก็ถามหลวงพ่อดวงษ์ หลวงพ่อดวงษ์ตอบว่า นั่นแหละสวดมนต์มาก ๆ เข้าจะมีสติ สติก็ออกมาบอก ข้าพเจ้าเคยถามหลวงพ่อดวงษ์ว่าทำไมต้องสวดเท่าอายุ ท่านตอบว่าเป็นการฝึกให้เราจะมีสติ แล้วสวดเท่าอายุบวก ๑ นั้นจะทำให้มีอายุยืน เป็นการต่ออายุ จะไม่เสียชีวิตถ้ายังไม่ถึงคราวสิ้นอายุขัย จะไม่ตายด้วยอุบัติเหตุ....."

".....ในช่วงปี ๓๓ หลวงพ่อดวงษ์บอกว่า **"เสรีทำไม่ผิดสักที ติดขัดอะไรหนอ เสรีเคยทำให้พ่อแม่เสียใจน้ำตาขังไหม"** บอกไอ้หลวงพ่อดวงษ์ ร่วงจนไม่มีจะร่วงแล้ว ตอนที่ผมกินเหล้า พ่อแม่เหมือนตกนรกทั้งเป็น หลวงพ่อดวงษ์บอกว่า เสรี นั้นแหละบาปกรรมมาก ต้องไปแก้กรรมกับพ่อแม่ เพราะคนที่เลี้ยงพ่อแม่ชอบดูพ่อแม่ ทำให้พ่อแม่เสียใจ คนพวกนี้ทำอะไรก็ไม่ประสบความสำเร็จ ทำอะไรก็เอาดีไม่ได้ ท่านก็บอกว่าถึงวันเกิดของเราให้ซื้อเสื้อผ้าใหม่ ให้พ่อแม่คน

ละ ๑ ชุด ผ้าเช็ดตัวผืนเล็ก ๑ ผืน ตื่นเข้ามาไหว้พระสวดมนต์จบแล้ว จัดหาอาหารอย่างดีที่สุดที่พ่อแม่ชอบ ให้พ่อแม่รับประทาน เมื่อรับประทานแล้ว ให้ท่านนั่งบนเก้าอี้พร้อมกัน เอากะละมังใส่น้ำอุ่นมาล้างเท้าพ่อแม่ เอาสบู่ฟอกให้สะอาดแล้วล้างด้วยน้ำให้สะอาด เอาผ้าเช็ดตัวผืนเล็ก ๑ ที่ซื้อมาเช็ดให้แห้ง เอาแป้งโรยให้ทั่วให้หอม เอาเสื้อผ้าที่ซื้อมาให้ท่าน เสร็จแล้วพูดว่า กรรมใดที่ลูกได้ล่วงเกินคุณพ่อคุณแม่ ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี ขอให้คุณพ่อคุณแม่ อโหสิกรรมให้แก่ลูกด้วย เสร็จแล้วกราบเท้าท่าน ๓ ครั้ง เอาเท้าท่านทั้งสอง คนละข้างเหยียบที่ศีรษะเรา แล้วให้ท่านให้พรเรา นั้นแหละถึงจะล้างกรรมกันได้.....”

“.....พอปี ๓๔ หลังจากแก้กรรมแล้ว หลวงพ่อก็บอกว่า **“เสรี ปี ๓๕ เดือนเมษายน เอ็งจะได้เป็นเจ้าของโรงพิมพ์ จะได้เครื่องพิมพ์”** ข้าพเจ้าก็บอกว่า **“ก็หลวงพ่อบอกว่าผมบารมีไม่ถึง เป็นเจ้าของกิจการไม่ได้ ทำไปก็เจ๊ง”** หลวงพ่อตอบว่า **“นั่นมันตอนโน้น ตอนนั้นบารมีไม่ถึงแล้ว เป็นเจ้าของโรงพิมพ์ได้แล้ว ข้าพเจ้าก็บอกว่า หลวงพ่อผมไม่เคยได้ทำบุญอะไรเลย บาตรก็ไม่ได้ใส่ เอาปัจจัยถวายพระก็ไม่เคย ทอดกฐินทอดผ้าป่าก็ไม่เคย หลวงพ่อก็บอกว่า “ก็เสรีพิมพ์หนังสือสวดมนต์แจกเขา (ตอนนั้นพิมพ์เป็นใบปลิวบอกวิธีสวดให้เสรี) ช่วยหาหินมาสร้างหอบประชุมให้เขา ปฏิบัติธรรม นั้นแหละได้บารมีมาก เพราะช่วยให้พวกเขาพ้นทุกข์ รู้ไหมถ้าพวกเขาไม่ได้มาไหว้พระสวดมนต์ ไม่ได้มาเจริญกรรมฐาน เขาตายไปดวงวิญญาณของเขาก็ไปรับทุกข์ พอเขามาปฏิบัติธรรมแล้วเขาตายไปเขาก็อยู่สบาย พวกคนดีเขาไม่มีบุญคุณคน เขาไปอยู่ดีเขาก็แผ่เมตตาให้เราเหมือนสายฝนเลย เสรีไม่รู้ เสรีไม่เห็นหรอก หลวงพ่อรู้การให้ธรรมเป็นทานได้กุศลมาก.....”**

“.....และมีอีกเรื่องหนึ่งก่อนที่ข้าพเจ้าจะขับรถกระโดดข้ามเกาะกลางถนน บนถนนรามคำแหง ช่วงหมู่บ้านส้มหลาม ช่วงนั้นเขาทำถนนเสร็จใหม่พอดี เอาดินมาถมไว้ที่เกาะกลางถนน สูงมาก หลวงพ่อได้พูดกับข้าพเจ้าล่วงหน้าก่อน ๗ วัน แต่ท่านไม่ได้พูดตรง ๆ อยู่ดี ๆ ท่านก็บอกว่า **“เสรี บอกกับคนที่เขาพิมพ์หนังสือว่า ให้สวดมนต์กันทุกวัน สวดแล้วระลึกถึงหลวงพ่ เวลาเขามีเรื่องเดือดร้อนกะทันหัน หลวงพ่อจะไปช่วย”** ท่านบอกว่าท่านอธิษฐานจิตไว้ **“ถ้าคนไหนสวดมนต์ตามที่ท่านได้สอนไว้ ถ้าเขาจะมีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้น ขอให้ท่านรู้ ท่านก็จะไปช่วย”** ท่านก็ยกตัวอย่าง ลูกศิษย์คนหนึ่งขับรถไป รถมั่ว เขาสวดมนต์ทุกวัน พอรถคว่ำหลวงพ่อดูสง่า ท่านก็กำหนดจิตไปท่านก็รู้ว่ารถของเขาคว่า ท่านก็แผ่เมตตาไปช่วย เขาก็ปลอดภัย รถพังหมดเลย ท่านก็ยั่วว่า **“เสรีเกิดอะไรให้ระลึกถึงหลวงพ่ ไว้”** จากประสบการณ์หลายครั้งที่ผ่านมา ทำให้ก็คิดว่า เอ อะไรจะเกิดขึ้นหนอ หลวงพ่อพูดอย่างนี้ พอหลังจากนั้นอีก ๗ วัน เวลาประมาณตอนเที่ยงวัน ก็เกิดเหตุขึ้นจริง ๆ ข้าพเจ้าขับรถจากบางกะปิจะกลับบ้านที่อยู่หมู่บ้านเคหะธานีวัน อยู่ขวาสุด พอช่วงก่อนถึงหมู่บ้านส้มหลาม ไม่รู้สิบล้านนี้อย่างไรขับเบียดตามที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าตกใจก็หักขวาหลบทันที รถข้าพเจ้าก็กระโดดข้ามเกาะกลางถนนทันที พุ่งไปยังฝั่งตรงข้าม ข้าพเจ้าก็นึกถึงหลวงพ่ว่า หลวงพ่ช่วยลูกด้วย ลูกตายแน่ ลูกตายแน่ ๆ รถลูกพังหมดแน่ ๆ เงินลูกก็ไม่มีซ่อม ลูกถูกรถฝั่งตรงข้ามชนแน่ เพราะข้าพเจ้าไม่สามารถบังคับรถได้เลย ประโยชน์ของการนั่งกรรมฐานออกมามตรงนี้ ขณะนั้นข้าพเจ้าสามารถมีสติรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ เหมือนทุกอย่างค่อย ๆ เกิดขึ้นช้า ๆ แต่จริง ๆ นั้นเกิดขึ้นเร็วมาก ไม่รู้ว่ารอดมาได้ยังไง ไม่มีใครชนข้าพเจ้าเลย ทั้งที่รถวิ่งอยู่เต็มถนน ทั้ง ๓ ช่องทาง รถก็ไม่พังเลย ไม่จอดดูรถด้วย รีบกลับบ้าน บอกกับภรรยาเสรีรีบขับมาหาหลวงพ่เลย จากเหตุการณ์ครั้งนั้นก็เลยทำให้นึกถึงเรื่อง ผอ. ชัยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ที่ลงในกฎแห่งกรรมเล่มที่ ๔ ได้ว่า ตอนที่ท่านเกิดอุบัติเหตุ ท่านสามารถคุมสติไว้ทำให้ท่านรอดตาย ตอนอ่านที่แรกก็ไม่ค่อยเชื่อ พอมาเกิดกับตัวเองเข้าก็เป็นจริงอย่างนั้น ทุกประการ ขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า เพียงแต่ท่านไหว้พระสวดมนต์ตามที่หลวงพ่ได้สอนไว้แล้วทุกวัน ถึงแม้จะยังไม่ได้พบหรือได้คุยกับหลวงพ่เลยก็ได้ขึ้นชื่อว่าลูกศิษย์ของหลวงพ่แล้ว สวดมนต์ตามแบบของหลวงพ่อนั้นต้องสวดทุกวัน เปรียบเสมือนกับการกินข้าว ข้าวต้องกินทุกวันฉันใด สวดมนต์ก็ต้องสวดทุกวันฉันนั้น.....”

(จากเรื่อง “หลวงพ่ทำให้ข้าพเจ้าพบชีวิตที่รุ่งเรือง” ในหนังสือธรรมะ หลวงพ่อจรัญ เล่ม ๑๒ ภาคกฎแห่งกรรม)